

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2018 roku, sygn. akt I Ns 173/17

Sąd Rejonowy stwierdził, że spadek po M. Z. na podstawie ustawy nabyła córka E. H. domu Z. , córka Z. i M. w całości z dobrodziejstwem inwentarza.

Apelację od powyższego postanowienia złożyła E. H..

Pismem procesowym z dnia 19 listopada 2020 roku wnioskodawca cofnął wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po M. Z. (pismo k. 486).

Uczestnicy postępowania w zakresie przez Sąd Okręgowy terminie nie sprzeciwili się cofnięciu wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Instytucję cofnięcia wniosku reguluje art. 512 k.p.c. , który w § 1. stanowi, że po rozpoczęciu posiedzenia albo po złożeniu przez któregokolwiek z uczestników oświadczenia na piśmie cofnięcie wniosku jest skuteczne tylko wtedy, gdy inni uczestnicy nie sprzeciwili się temu w terminie wyznaczonym. W § 2. tegoż przepisu prawa uregulowano, że cofnięcie wniosku o wszczęcie postępowania jest bezskuteczne w sprawie, której wszczęcie mogło nastąpić z urzędu.

Skuteczne cofnięcie wniosku powoduje umorzenie przez sąd postępowania (art. 355 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., a cofnięty wniosek nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z jego wniesieniem do sądu. Sąd uznaje cofnięcie wniosku za niedopuszczalne, jeżeli czynność ta byłaby niezgodna z prawem lub z zasadami współzycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa.

Przyjąć trzeba, że art. 203 § 4 k.p.c. stosuje się odpowiednio, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., do cofnięcia lub ograniczenia wniosku w postępowaniu nieprocesowym, choćby czynności te nie naruszały warunków przewidzianych w art. 512 k.p.c. (post. SN z 25.6.1981 r., I PR 94/80, OSNC 1981, Nr 12, poz. 247).

Sąd Okręgowy uznał, że cofnięcie wniosku przez wnioskodawcę nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współzycia społecznego oraz nie zamierza do obejścia prawa.

Uczestnicy nie sprzeciwili się cofnięciu wniosku, a zatem skoro wnioskodawca skutecznie cofnął wniosek Sąd Okręgowy uchylił postanowienie i umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. , uznając, że nie ma podstaw do odstąpienia od zasady wyrażonej we wskazanej regulacji mając na względzie powyżej przytoczone rozważania.